

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 21 czerwca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie art. 83 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust 1, art. 11 ust 1, art. 12 ust. 1, art. 13 ust 1, art. 18 ust 1, art. 20 ust 1, art. 36 ust 1, art. 38 ust 2, art. 68 ust 1 pkt1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383 z późn. zm.) w zw. art. 58 § 1 i 2 k.c. stwierdził, że K. K. (1) jako pracownik u płatnika składek RAPIDU M. S. (1) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 29 grudnia 2017 roku.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że na podstawie dokumentów zaewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS stwierdzono, iż w okresie od dnia 29 grudnia 2017 roku K. K. (1) została zgłoszona przez płatnika składek do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych tj. ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego, wypadkowego oraz zdrowotnego z pracowniczym kodem ubezpieczenia.

Organ rentowy wskazał, że stanowisko było etatem nowoutworzonym, którego nikt wcześniej przed ubezpieczoną nie zajmował, oraz płatnik złożył oświadczenie, że nikt nie został zatrudniony na miejsce pracownika podczas trwania długotrwałej niezdolności do pracy. Osobiście te obowiązki wykonuje płatnik składek po przejściu wnioskodawczynie na zwolnienie lekarskie jak i wykonywał przed zatrudnieniem w/w. Płatnik składek nie przedstawił żadnych dokumentów potwierdzających wykonywanie obowiązków przez K. K. (1). Złożył jedynie oświadczenie, że do jej zakresu obowiązków na stanowisku spedytora należało: praca przy komputerze, wyszukiwanie zleceń transportowych, dostawy i negocjacje cen i terminów, utrzymywanie kontaktów ze zleceniodawcami, prowadzenie kierowców i reagowanie w przypadku trudności, drukowanie i porządkowanie zleceń transportowych, wystawianie faktur. Nadto Zakład zwrócił uwagę, że płatnik zatrudnił w/w z powodu wieloletniego prowadzenia własnej, firmy transportowej i znajomości rynków transportowych. Jednakże powyższe doświadczenie nie znalazło odzwierciedlenia w wykonywanych obowiązkach. Płatnik dostarczył jedynie faktury, które nie mają żadnych podpisów ani nazwiska osoby wystawiającej fakturę. Jednocześnie organ podniósł, że płatnik składek zatrudnia 4 osoby, oprócz K. K. (1), dwie- osoby na cały etat z wynagrodzeniem 2200,00 i jedna na 1/8 etatu z wynagrodzeniem 262,50 zł.

Organ rentowy stoi na stanowisku, że zawarta umowa o pracę została zawarta dla pozorów tzn. przy składaniu oświadczenia woli obie strony miały świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik, nie będzie świadczyć pracy, a druga strona, określona jako pracodawca, nie będzie z tej pracy korzystać.

/decyzja z dnia 21 czerwca 2018 roku k. 109 - 113 akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji w dniu 26 lipca 2018 roku roku, przez swojego pełnomocnika, złożyła wnioskodawczynie K. K. (1) wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że wnioskodawczynie jako pracownik u płatnika składek RAPIDU M. S. (1) podlega ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 29 grudnia 2017 roku.

W uzasadnieniu skarżąca podniosła, że M. S. (1) nie zatrudniał wcześniej nikogo na jej stanowisko. Powyższe wynikało jednak z faktu, iż krótko przed zatrudnieniem ubezpieczonej rozpoczął on dopiero prowadzenie własnej działalności gospodarczej. Rozpoczęcie przez niego prowadzenia działalności nastąpiło w dniu 22 września 2017 roku zaś ubezpieczona została zatrudniona z końcem grudnia 2018 roku Poszukiwał on pracownika z odpowiednim doświadczeniem, który pomoże mu w rozwinięciu firmy. Niewątpliwie ubezpieczona spełniała te wymogi. Posiadała doświadczenie w pracy przy użyciu odpowiednich programów komputerowych służących składaniu i realizacji zamówień, znała specyfikę rynku transportowego i zasady jakimi się on rządzi, zajmowała się współpracą z kierowcami oraz wystawiała faktury VAT. Jej pracodawca nie miał takiego doświadczenia. Zatrudnienie ubezpieczonej znacznie ułatwiało mu zaistnienie w branży i rozwijanie swojej firmy. Ubezpieczona mogła mu przekazywać swoją wiedzę i dzielić się z nim swoimi doświadczeniami. Z racji wcześniejszej znajomości z ubezpieczoną M. S. (1) miał do niej

pełne zaufanie. Skarżąca zgodziła się na 1/2 etatu, ponieważ mogła poświęcić czas również i na własną działalność, w której pomagał jej mąż. Ubezpieczona zdecydowała się na zatrudnienie na podstawie umowy o pracę, gdyż w ostatnim okresie prowadzona przez nią działalność nie przynosiła oczekiwanych dochodów. Zatrudnienie wnioskodawczyni było racjonalne, ponieważ po tym czasie dochody płatnika składek zaczęły wzrastać. Co do wykonywanych obowiązków to były to czynności, co do których nie ma śladu, ale tylko dlatego, że było to związane z pracą na komputerze i telefonie. Wystawiane zaś faktury nie wymagały podpisu dla swej ważności, a co za tym idzie nie były przez wnioskodawczynię podpisywane. Nadto płatnik składek nie zatrudnił na miejsce K. K. (1) innej osoby, ponieważ miał on nadzieję, że stan zdrowia pozwoli jej wrócić do pracy. Co w konsekwencji jednak nie nastąpiło. Wnioskodawczyni wskazała także, że podpisując umowę o pracę wiedziała, że jest w ciąży.

Zdaniem skarżącej powyższe okoliczności sprawiają, że organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję kierował się niczym nie popartymi przypuszczeniami.

/odwołanie z dnia 26 lipca 2018 roku k. 3- 6/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał przesłanki jakie legły u podstaw skarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 8 sierpnia 2018 roku k. 18 - 19/

Na rozprawie w dniu 5 października 2018 roku pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie, zainteresowany przyłączył się do odwołania, zaś pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowisko stron e - protokół z dnia 5 października 2018 roku 00:59:11 - 01:00:46 płyta CD k. 100/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. K. (1) urodziła się (...). Ma wykształcenie wyższe – ukończyła Społeczną Wyższą Szkołę (...) w Ł., na kierunku stosunki międzynarodowe, specjalność handel zagraniczny - w dniu 3 października 2009 roku. Studia odbywała w formie niestacjonarnej.

/kwestionariusz osobowy k. 61 - 63 akt ZUS, dyplom k. 73 akt ZUS/

Przed podjęciem zatrudnienia u płatnika składek ubezpieczona pracowała:

- w okresie od dnia 1 września 2010 roku do dnia 14 stycznia 2015 roku w firmie (...) w Hucie (...) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku starszego referenta ds. księgowości;

- w okresie od dnia 15 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku w firmie Usługi (...) dla Osób Starszych I. D. w P. w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku referenta ds. biurowych.

/świadectwo pracy z dnia 15 stycznia 2015 roku k. 69 akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 31 grudnia 2015 roku k. 71 akt ZUS/

Wnioskodawczyni prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą F.W. K. K. (2) w P. przy ul. (...) lok 4, dodatkowym miejsce wykonywania działalności jest R. ul. (...), która to została zarejestrowana w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 23 października 2008 roku. Przedmiotem działalności (przeważającym) jest sprzedaż hurtowa odzieży i obuwia. Działalność tę wnioskodawczyni nadal prowadzi. Pomaga jej mąż, który w tym czasie nie był nigdzie zatrudniony. Działalność mieszcząca się w P. przy ul. (...) znajduje się w miejscu zamieszkania wnioskodawczyni.

/wypis z CEiIDzG k. 8, zeznania wnioskodawczyni e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:51:31 - 00:52:58 w zw. z wyjaśnieniami 00:02:15 - 00:16:05 - płyta CD k. 100/

Płatnik składek M. S. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w P. przy ul. (...), która to została zarejestrowana w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 22 września 2017 roku. Przedmiotem działalności jest transport drogowy towarów. Działalność tę zainteresowany prowadzi w miejscu swojego zamieszkania.

/wypis z CEiDzG k. 9, zeznania świadka J. S. e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:43:33 - 00:49:58 - płyta CD k. 100/

Rozpoczynając działalność gospodarczą zainteresowany posiadał jeden samochód, ale zamierzał kupić drugi i uczynił to w styczniu 2018 roku. Na zakup samochodów zainteresowany pożyczył pieniądze od ojca.

/zeznania zainteresowanego e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:52:58 - 00:54:26 w zw. z wyjaśnieniami 00:16:05 - 00:27:22 - płyta CD k. 100, zeznania świadka J. S. e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:43:33 - 00:49:58 - płyta CD k. 100/

Wnioskodawcy i zainteresowany znali się wcześniej, chodzili razem do szkoły, nadto utrzymują kontakty towarzyskie.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:51:31 - 00:52:58 w zw. z wyjaśnieniami 00:02:15 - 00:16:05 - płyta CD k. 100, zeznania zainteresowanego e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:52:58 - 00:54:26 w zw. z wyjaśnieniami (...)05 - 00:27:22 - płyta CD k. 100, zeznania świadka J. S. e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:43:33 - 00:49:58 - płyta CD k. 100/

W dniu 29 grudnia 2017 roku odwołująca się K. K. (1) zawarła z M. S. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w P. umowę o pracę w wymiarze 1/2 etatu na czas nieokreślony od dnia 29 grudnia 2017 roku. Wnioskodawcy została zatrudniona na stanowisku spedytora z wynagrodzeniem 1900 złotych brutto.

/umowa o pracę z dnia 29 grudnia 2017 roku k. 75 akt ZUS zeznania zainteresowanego e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:52:58 - 00:54:26 w zw. z wyjaśnieniami 00:16:05 - 00:27:22 - płyta CD k. 100 /

W dniu 10 grudnia 2017 roku zainteresowany zatrudnił jeszcze jednego pracownika M. B. jako stażystę w wymiarze 1/8 etatu, który przez pierwsze trzy miesiące otrzymywał wynagrodzenie z urzędu pracy, natomiast od stycznia 2018 roku na stanowisku kierowcy także w wymiarze 1/8 etatu, dodatkowo od stycznia 2018 roku M. S. (1) zatrudnił kolejnych dwóch pracowników z Ukrainy na stanowiskach kierowców.

/zeznania zainteresowanego e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:52:58 - 00:54:26 w zw. z wyjaśnieniami 00:16:05 - 00:27:22 - płyta CD k. 100, zeznania świadka M. B. e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:29:36 - 00:43:33 - płyta CD k. 100/

M. B. przez trzy miesiące zjeżdżał do firmy tylko na weekendy, praktycznie nie było go w firmie. Wszelkie informacje co do trasy świadek otrzymywał z telefonu zainteresowanego.

/zeznania świadka e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:29:36 - 00:43:33 - płyta CD k. 100

K. K. (1) wcześniej nie współpracowała z zainteresowanym w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:51:31 - 00:52:58 w zw. z wyjaśnieniami 00:02:15 - 00:16:05 - płyta CD k. 100/

Ubezpieczona w dniu 29 grudnia 2017 roku uzyskała orzeczenie lekarskie o zdolności do pracy na stanowisku spedytora.

/zaświadczenie lekarskie k. 59 akt ZUS/

W aktach pracowniczych znajduje się zaświadczenie o odbyciu wstępnego szkolenia BHP.

/karta szkolenia wstępnego BHP k. 57 akt ZUS/

W dniu 3 stycznia 2018 roku płatnik składek – RAPIDU M. S. (1) dokonał zgłoszenia wnioskodawczyni do ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego, wypadkowego oraz zdrowotnego z tytułu zawartej umowy o pracę

/okoliczność bezsporna/

Pracodawca utworzył dokumentację pracowniczą odwołującej, w której m.in. znalazły się następujące dokumenty: kwestionariusz osobowy, umowa o pracę z dnia 29 grudnia 2017 roku, zakres obowiązków i czynności pracownika z dnia 29 grudnia 2017 roku, karta szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, dyplom ukończenia studiów, świadectwo pracy z dnia 15 stycznia 2015 roku, świadectwo pracy z dnia 31 grudnia 2015 roku, listy obecności za miesiąc grudzień 2017 roku - luty 2018 roku, listy płac za miesiąc grudzień 2017 roku - luty 2018 roku, potwierdzenie przelewów za miesiąc grudzień 2017 roku, luty - kwiecień 2018 roku, upoważnienie do wystawiania faktur z dnia 29 grudnia 2017 roku, 7 faktur z dnia 12 lutego 2018 roku nie podpisane przez osobę wystawiającą.

/kwestionariusz osobowy k. 53 i 61 - 63 akt ZUS, umowa o pracę z dnia 29 grudnia 2017 roku k. 75 akt ZUS, zakres czynności pracownika z dnia 29 grudnia 2017 roku k. 65 - 67 akt ZUS, karta szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy k. 57 akt ZUS, dyplom studiów wyższych k. 73 akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 15 stycznia 2015 roku k. 69 akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 31 grudnia 2015 roku k. 71 akt ZUS, listy obecności za grudzień 2017 roku - luty 2018 roku k. 47 - 51 akt ZUS, listy płac za miesiąc grudzień 2017 roku - luty 2018 roku k. 29 -45 akt ZUS, potwierdzenie przelewów za miesiąc grudzień 2017 roku, luty - kwiecień 2018 roku k. 17 - 27 akt ZUS, upoważnienie do wystawiania faktur z dnia 29 grudnia 2017 roku k. 55 akt ZUS, faktury z dnia 12 lutego 2018 roku nie podpisane przez osobę wystawiającą k. 77 - 89/

Wnioskodawczyni w dniu 29 grudnia 2017 roku otrzymała zakres obowiązków w formie pisemnej. Do jej obowiązków miało należeć: praca przy komputerze, wyszukiwanie zleceń transportowych, zajmowanie się dostawami - negocjacje cen i terminów, utrzymywanie kontaktów ze zleceniodawcami, prowadzenie kierowców i reagowanie w przypadku trudności, drukowanie i porządkowanie zleceń transportowych, wystawianie faktur.

/zakres czynności pracownika z dnia 29 grudnia 2017 roku k. 65 -7 akt ZUS/

Odwołująca się miała wykonywać swoje obowiązki w siedzibie firmy w P. przy ul. (...) od poniedziałku do piątku w godzinach 8.00 – 12.00.

/zeznania wnioskodawczyni e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:51:31 - 00:52:58 w zw. z wyjaśnieniami 00:02:15 - 00:16:05 - płyta CD k. 100/

Firma zainteresowanego pracuje na programie (...), przez którą wyszukuje się zleceń dla kierowców.

/zeznania wnioskodawczyni e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:51:31 - 00:52:58 w zw. z wyjaśnieniami 00:02:15 - 00:16:05 - płyta CD k. 100, zeznania zainteresowanego e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:52:58 - 00:54:26 w zw. z wyjaśnieniami (...):05 - 00:27:22 - płyta CD k. 100, zeznania świadka M. B. e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:29:36 - 00:43:33 - płyta CD k. 100

Wnioskodawczyni nie posiadała swojego maila, konta, telefonu ani loginu.

/zeznania wnioskodawczyni e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:51:31 - 00:52:58 w zw. z wyjaśnieniami 00:02:15 - 00:16:05 - płyta CD k. 100/

Poza dokumentacją osobowo – płacową pochodzącą ze spornego okresu zatrudnienia płatnik składek przedstawił dokumenty w postaci faktur wygenerowanych z systemu bez wskazania danych osoby wystawiającej i bez podpisu.

/faktury z dnia 12 lutego 2018 roku nie podpisane przez osobę wystawiającą k. 77 - 89/

W dokumentacji firmy znajdują się listy obecności, na których widnieje podpis ubezpieczonej potwierdzający jej obecność w pracy oraz listy wynagrodzeń.

/listy obecności za grudzień 2017 roku - luty 2018 roku k. 47 - 51 akt ZUS, listy płac za miesiąc grudzień 2017 roku - luty 2018 roku k. 29 -45 akt ZUS/

Wynagrodzenie wnioskodawczynie miała mieć przekazywane przelewem.

/zeznania wnioskodawczynie e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:51:31 - 00:52:58 w zw. z wyjaśnieniami 00:02:15 - 00:16:05 - płyta CD k. 100/

W chwili podjęcia pracy w firmie płatnika składek wnioskodawczynie wiedziała, że jest w ciąży. K. K. (1) w dniu 16 grudnia 2017 roku odbyła pierwszą wizytę ginekologiczną. Lekarz odnotował w karcie informacje, że był to około 4 tydzień ciąży. Ostatnią miesiączkę miała w dniu 8 listopada 2017 roku. W wyniku wykonanego badania USG przewidywany termin porodu został wyznaczony na dzień 19 sierpnia 2018 roku. Wnioskodawczynie odbyła kolejno wizyty w dniu: 18 stycznia 2018 roku, w dniu 15 lutego 2018 roku, w dniu 15 marca 2018 roku, w dniu 12 kwietnia 2018 roku, w dniu 10 maja 2018 roku, w dniu 7 czerwca 2018 roku, w dniu 23 czerwca 2018 roku, w dniu 19 lipca 2018 roku, w dniu 2 sierpnia 2018 roku

/karta przebiegu ciąży k. 12 - 17, dokumentacja medyczna - wszyta koperta k. 40, zeznania wnioskodawczynie e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:51:31 - 00:52:58 w zw. z wyjaśnieniami 00:02:15 - (...)05 - płyta CD k. 100/

Ubezpieczona była niezdolna do pracy od dnia 15 lutego 2018 roku.

/okoliczność bezsporna, zeznania wnioskodawczynie e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:51:31 - 00:52:58 w zw. z wyjaśnieniami 00:02:15 - 00:16:05 - płyta CD k. 100/

Bezpośrednio po zaprzestaniu świadczenia pracy przez K. K. (1), od połowy lutego 2018 roku, płatnik składek nie zatrudnił nikogo na miejsce wnioskodawczynie. Obowiązki te zainteresowany w części sam przejął a w części powierzył pracownikowi M. B.. M. B. posiada swoje konto w programie transportowym, założył mu je zainteresowany, na fakturach się nie podpisuje. Nie zwiększono mu wymiaru czasu pracy.

/zeznania zainteresowanego e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:52:58 - 00:54:26 w zw. z wyjaśnieniami 00:16:05 - 00:27:22 - płyta CD k. 100, zeznania świadka M. B. e - protokół rozprawy z dnia 5 października 2018 roku 00:29:36 - 00:43:33 - płyta CD k. 100/

Zatrudnieni przez zainteresowanego pracownicy mieli wynagrodzenie w wysokości:

- K. K. (1) - 1900 zł - 1/2 etatu,

- M. B. - 262,50 zł - 1/8 etatu,

- E. S. - 2200 zł - cały etat,

- M. S. (2) - 2200 zł - cały etat.

/listy płac za miesiąc grudzień 2017 roku - luty 2018 roku k. 29 -45 akt ZUS, decyzja z dnia 21 czerwca 2018 roku k. 109 - 113 akt ZUS/

Zainteresowany z prowadzonej działalności osiąga przychody i tak za miesiąc:

- za miesiąc października 2017 roku 6.876,36 zł (dochód - 25.064,77 zł),
- za miesiąc listopad 2017 roku 10.180,58 zł (dochód 2.371,77 zł),
- za miesiąc grudzień 2017 roku 7.430,89 zł (dochód - 1.002,12 zł),
- za miesiąc styczeń 2018 roku 11.789,85 zł (dochód - 29.936,21 zł),
- za miesiąc luty 2018 roku 35.644,40 zł (dochód - 1.235,42 zł),
- za miesiąc marzec 2018 roku 41.171,74 zł (dochód 7.226,35 zł),
- za miesiąc kwiecień 2018 roku 37.131,22 zł (dochód 15.673,03 zł),
- za miesiąc maj 2018 roku 54.454,47 zł (dochód 21.852,09 zł),
- za miesiąc czerwiec 2018 roku 73.438,14 zł (dochód 15.803,76 zł)

/podatkowa księga przychodów i rozchodów k. 10 - 11/

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny materiału dowodowego:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów w postaci dokumentów m.in. dokumentacji medycznej skarżącej, akt rentowych ZUS, dokumentacji finansowej płatnika składek oraz częściowo w oparciu o zeznania wnioskodawczyni K. K. (1), zainteresowanego M. S. (1) i świadka J. S. oraz M. B..

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd nie dał wiary zeznaniom wnioskodawczyni K. K. (1) oraz zainteresowanemu M. S. (1) czy też świadkom J. S. i M. B., w których wskazywali na realność zawartej pomiędzy stronami umowy o pracę oraz faktycznego świadczenia pracy przez K. K. (1) w ramach tej umowy. W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego w postępowaniu materiału dowodowego, brak jest podstaw do przyjęcia, iż stosunek pracy na podstawie zawartej umowy faktycznie był realizowany w ramach pracowniczego podporządkowania. Przeciwno prawdziwości zeznań stron i świadków przemawiają, zdaniem Sądu, ustalone okoliczności faktyczne .

Jeżeli chodzi o umowę o pracę zawartą pomiędzy wnioskodawczynią a zainteresowaną bezspornym jest, iż zaoferowane wnioskodawczyni stanowisko spedytora, było nowoutworzonym, którego nikt wcześniej przed nią nie zajmował. Jak wynika z akt sprawy zainteresowany rozpoczął działalność gospodarczą od dnia 22 września 2017 roku i od tego momentu nie zatrudniał żadnego pracownika. W związku z tym należy założyć, że brak było podstaw, aby takie stanowisko stworzyć. Jednak uwzględniając argumentację M. S. (1), że zatrudnił wnioskodawczynię, ponieważ jako osoba posiadająca wiedzę i doświadczenie w prowadzeniu firmy transportowej od 10 lat była w stanie mu pomóc w rozwinięciu firmy oraz nauczyć go jak ją prowadzić, należy podnieść, iż dziwi fakt dlaczego zainteresowany rozpoczynając działalność gospodarczą i mając świadomość braku wiedzy i doświadczenia w zakresie podjętej działalności decyduje się na zatrudnienie wnioskodawczyni dopiero po trzech miesiącach jej funkcjonowania nie zaś od momentu jej uruchomienia. Logicznym wydaje się, że rozpoczynając określoną działalność gospodarczą korzystamy z takiej pomocy na samym początku jej uruchomienia a nawet jeszcze wcześniej, aby być odpowiednio do jej prowadzenia przygotowanym, co w sytuacji zainteresowanego było o tyle możliwe i ułatwione, że z K. K. (1) znali się od wielu lat i utrzymywali kontakty towarzyskie. W tej sytuacji trudno przychylić się do tezy o potrzebie zatrudnienia wnioskodawczyni w celu skorzystania jej z wiedzy i doświadczenia w rozwinięciu firmy, skoro umowa o pracę została podpisana dopiero po trzech miesiącach od tego momentu. Zainteresowany w żaden sposób nie wykazał, by wcześniej pomagała mu inna osoba. Zatem można domniemywać, że zainteresowany jednak był w stanie samodzielnie wskazać czynności wykonywać, pomimo braku rzekomego fachowego wsparcia. Dodatkowo zauważyć należy, że u podstaw zatrudnienia K. K. (1) - jak już wskazano wcześniej - była pomoc zainteresowanemu w rozwinięciu

firmy a w szczególności obsługi pracy w programie TRANS czyli pozyskiwania zleceń. Zatem nie logicznym było zatrudnianie pracownika na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, skoro wnioskodawczyni miała pomóc zainteresowanemu z rozwinięciem działalności z uwagi na brak wiedzy i doświadczenia w tym zakresie. Rozważny pracodawca zatrudnia pracownika albo na podstawie umowy na okres próbny lub na czas określony, natomiast w niniejszej sprawie pracodawca zatrudnił wnioskodawczynię od razu na czas nieokreślony. Zdaniem Sądu nie można pominąć także okoliczności, że wnioskodawczyni w tym czasie również prowadziła własną działalność gospodarczą, która jak sama wskazała nie była w ostatnim czasie dochodowa. Zatem wydaje się nielogicznym pomagania innemu przedsiębiorcy, gdy samemu ma się problemy i na dodatek funkcjonującego w tym samym profilu działalności, który na wolnym rynku jest dla niej konkurencją. Racjonalny przedsiębiorca w takiej sytuacji wszelkie siły i działania skupia na własnej firmie, aby w momencie gorszej koniunktury przejść ten okres z jak najmniejszymi stratami. Natomiast wnioskodawczyni podejmując współpracę z konkurencyjnym przedsiębiorcą w celu rozwinięcia jego działalności, gdy jej pozostaje w nienajlepszej kondycji finansowej. Zauważyć należy, że prowadzenie działalności wymaga nie małego własnego wkładu pracy właściciela. Zatem poszukiwanie dodatkowego zatrudnienia jest tym bardziej nierealne, gdy chce się, aby działalność ta funkcjonowała sprawnie i była dochodowa. A co istotne wnioskodawczyni nie wykazała, aby swoją działalność w jakimkolwiek zakresie ograniczyła. Z zeznań zaś jej wynika, że zatrudniała pracowników i posiadała cztery samochody. Oznacza to, że zdecydowanie wymagającym było poświęcenie czasu, aby prowadzoną działalność wykonywać. Wprawdzie K. K. (1) wskazała, że w tym czasie pomagał jej mąż, ale nie wskazała w jakim zakresie pomoc ta była świadczona. Zatem nie można przyjąć, że nie wymagało dalszego nakładu sił odwołującej się, aby działalność ta nadal była sprawnie realizowana. Na marginesie podnieść także należy, że z załączonego wydruku z (...) nie wynika, by wnioskodawczyni prowadziła działalność z zakresu transportu w przeważającym zakresie (jest nim sprzedaż hurtowa odzieży i obuwi), a poprzednie zatrudnienie nie dawało podstaw do przyjęcia, że ma ona wieloletnie doświadczenie w zakresie transportu.

Na uwagę zasługuje też okoliczność, iż płatnik nie poszukiwał pracownika, nie dawał ogłoszeń na wolne stanowisko.

Nadto zwrócić należy uwagę, że wynagrodzenie wnioskodawczyni jest zdecydowanie wygórowane w stosunku do pozostałych zatrudnionych przez zainteresowanego pracowników. M. B. otrzymywał kwotę 262,50 zł będąc zatrudnionym na 1/8 etatu (a miał on przejąć w części obowiązki wnioskodawczyni), zaś dwóch kierowców E. S. i M. S. (2) zatrudnionych na cały etat mieli wynagrodzenie na poziomie 2200 zł. Obrazuje to, że pracownicy na cały etat posiadali jedynie o trzysta złotych wyższe wynagrodzenie. Zainteresowany natomiast starał się usprawiedliwić potrzebę tak określonego wynagrodzenia faktem, że na rynku pracy spedytorzy zarabiają 5- 10 tysięcy złotych. Zapewnienie wnioskodawczyni - jako jedynej zatrudnionej na 1/2 etatu - zarobków zbliżonych do tych panujących na rynku nie może być usprawiedliwione. W przypadku pozostałych pracowników zainteresowany nie zastosował się do tej retoryki. Trudno zatem nie mieć wątpliwości czy w rzeczywistości wnioskodawczyni pracowała na stanowisku spedytora a zainteresowany wypłacał wynagrodzenie w wysokości 1900 złotych. Zwłaszcza, gdy brak potwierdzenia dokonywania takich przelewów przez zainteresowanego na konto wnioskodawczyni. Tym bardziej, że wnioskodawczyni twierdziła, że wynagrodzenie otrzymywała przelewem, a do akt zostały załączone listy wypłat z których wynikała wypłata gotówkowa (z podpisem ubezpieczonej – k. 34, 39,45 akt ZUS), co budzi zasadnicze wątpliwości co do faktycznej wypłaty wynagrodzenia, wobec tej rozbieżności.

Co istotne bezpośrednio po zaprzestaniu świadczenia pracy przez K. K. (1), od połowy lutego 2018 roku, płatnik składek nie zatrudnił nikogo na miejsce wnioskodawczyni. Obowiązki te zainteresowany w części sam przejął a w części powierzył pracownikowi M. B.. Co ważne świadek miał otrzymać dodatkowe obowiązki a wymiar czasu pracy nie został mu zwiększony nadal pozostaje w wymiarze na 1/8 etatu i pracuje jako kierowca wykonując trasy krajowe jak i zagraniczne. Zatem założyć należy, że nie koniecznie może poświęcić dużo czasu i z tak wąskiego już wymiaru zatrudnienia, aby te obowiązki wykonywać. Co zresztą sam przyznał, że wykonuje je w pojedyncze dni. Oznacza to, że zainteresowany podobnie jak przed zatrudnieniem wnioskodawczyni nadal wykonywał ten sam zakres obowiązków. Zatem dwie osoby czyli zainteresowany i M. B. przy takim samym zakresie obowiązków byli w stanie wykonywać czynności wnioskodawczyni. Co potwierdza brak potrzeby zatrudnienia K. K. (1).

Jednocześnie w tym miejscu zwrócić należy uwagę, że świadek M. B., pomimo niewielkiego wymiaru czasu ma założone przez pracodawcę konto, na które się loguje i wykonuje swoje obowiązki w zakresie spedycji. Natomiast wnioskodawczyni - pomimo zatrudnienia w wymiarze 1/2 i na czas nieokreślony - nie posiadała własnego konta, loginu, aby obsługiwać program TRANS, telefonu aby kontaktować się z kierowcami czy pieczętki, aby podpisywać wystawiane faktury VAT. Co dodatkowo przemawia za argumentem, że zatrudnienie wnioskodawczyni było fikcyjne. Należy też podnieść, iż płatnik zeznał, że świadek B. loguje się na jego konto, co miało usprawiedliwiać brak takiego konta dla wnioskodawczyni.

Na dowód świadczenia przez wnioskodawczynię pracy u zainteresowanego M. S. (1) do sprawy załączone zostały dokumenty w postaci faktur VAT bez wygenerowanych danych osoby wystawiającej i braku podpisu. Sąd nie dał wiary, że przedstawione dokumenty wystawiła wnioskodawczyni w ramach wykonywania obowiązków pracowniczych. Przede wszystkim z zakresu obowiązków do wykonania wynika, że do obowiązków wnioskodawczyni należało: praca przy komputerze, wyszukiwanie zleceń transportowych, zajmowanie się dostawami - negocjacje cen i terminów, utrzymywanie kontaktów ze zleceniodawcami, prowadzenie kierowców i reagowanie w przypadku trudności, drukowanie i porządkowanie zleceń transportowych, wystawianie faktur. Zatem co do wszystkich tych czynności brak jest fizycznych dowodów wykonywania pracy przez wnioskodawczynię. Wprawdzie do sprawy zostały załączone przedmiotowe dokumenty - jak już wspomniano - na których brak danych wnioskodawczyni i jej podpisu. Tym samym nie mogły stanowić jakiegokolwiek dowodu na okoliczność wykonywania określonych czynności przez K. K. (1).

Natomiast dokumentacja kadrowa potwierdza jedynie fakt formalnego jej sporządzenia, a nie jest dowodem faktycznego istnienia pomiędzy stronami stosunku pracy. W ocenie Sądu załączona dokumentacja osobowa wnioskodawczyni jest przejawem formalnego zadośćuczynienia obowiązkowi zainteresowanej jako pracodawcy, natomiast nie przesądza o tym, że praca była przez skarżącą faktycznie wykonywana. W tym miejscu Sąd pragnie zwrócić uwagę, że na listach obecności jest podpisana jako pracownik tylko wnioskodawczyni, pozostali pracownicy już nie. Trudno zatem nie mieć wątpliwości czy wskazane dokumenty nie powstały na potrzeby uwiarygodnienia przedmiotowego zatrudnienia. Ani wnioskodawczyni ani płatnik nie pamiętali, kto przeprowadził szkolenie z zakresu bhp, a tym czasem z karty szkolenia wynika, że takie szkolenie przeprowadził także płatnik, co także może budzić wątpliwości, czy takie szkolenie w ogóle się odbyło.

Istotnym w sprawie jest również fakt, że wnioskodawczyni w chwili podpisania umowy o pracę w dniu 29 grudnia 2017 roku wiedziała - co sama przyznała - że jest w ciąży. Zatem nie można wykluczyć, że mając świadomość, iż dochody z własnej działalności nie są na wysokim poziomie zdecydowała się na podpisanie umowy o pracę, aby w przyszłości uzyskać świadczenia z ubezpieczenia społecznego.

Powyższe okoliczności sprawiają, że w części zeznania świadka M. B., pracownika zainteresowanego oraz J. S. żony zainteresowanego nie mogły być uznane za wiarygodne, iż wnioskodawczyni wykonywała pracę na rzecz zainteresowanego. Świadek M. B. zeznał, że widział wnioskodawczynię jak siedziała przy biurku przy komputerze i pracowała, co nie przesądza o wykonywaniu pracy w ramach pracowniczego podporządkowania. Trudno także, aby widział K. K. (1), skoro zeznał, że pracował jako kierowca i zazwyczaj zjeżdżał do firmy na weekend. Zatem nie było możliwe, aby wnioskodawczynię widywał w pracy w siedzibie zainteresowanego. Nadto zeznał, że otrzymywał od odwołującej się sms co do dalszej trasy czy załadunku. Powyższe wiadomości co istotne - jak sam przyznał - były z telefonu szefa. Oznacza to, że mógł wysłać je pracodawca. Tym samym zeznania te nie mogły stanowić wiarygodnego źródła dowodowego co do wykonywania pracy w ramach pracowniczego podporządkowania. W tej sytuacji trudno nie odnieść wrażenia, że zeznania M. B. miały jedynie urzeczywistnić fakt zatrudnienia wnioskodawczyni przez zainteresowanego. Podobnie jak zeznania świadka J. S., która wskazywała, że zdarzało się jej widywać wnioskodawczynię. Co nie mogło mieć miejsca, ponieważ żona zainteresowanego wychodziła do pracy 7.30 a K. K. (1) rozpoczynać miała pracę o godzinie 8.00. A co za tym idzie zeznania również i tego świadka nie mogły stanowić miarodajnego dowodu w sprawie z zakresie poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych. Poza tym świadek zeznał, że nigdy nie widziała ubezpieczonej przy wykonywaniu obowiązków pracowniczych.

Z uwagi na powyższe w ocenie Sądu przytoczone okoliczności przemawiają za uznaniem, iż dla wnioskodawczynie został stworzony sztuczny etat, którego celem było jedynie zagwarantowanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego, ponieważ przed podjęciem pracy w firmie płatnika składek prowadziła działalność gospodarczą, która wymagała intensywnego wkładu pracy właściciela aby poprawić złą kondycję finansową.

Na koniec Sąd Okręgowy pragnie podać, że strona powodowa nie zadośćuczyniła obowiązkowi wykazania podnoszonych twierdzeń - zwłaszcza, że wnioskodawczynią reprezentował zawodowy pełnomocnik - w zakresie czynności wykonywanych przez K. K. (1) tj. nie przedstawiła bilingów, sms, które mogłyby potwierdzić fakt prowadzenia z kierowcami rozmów w zakresie poleceń wyjazdu, trasy, załadunku czy rozładunku towaru. Tym samym zabrakło wymaganej inicjatywy dowodowej we wskazanym kierunku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 ust 1 pkt 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963, ze zm.). obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Na mocy art. 11 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy osoby te podlegają także obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu, a na mocy art. 12 ust. 1 ubezpieczeniu wypadkowemu.

Art. 13 pkt 1 powołanej ustawy przewiduje, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Z kolei art. 8 ust. 1 nakazuje za pracownika uważać osobę pozostającą w stosunku pracy.

W świetle powyższego przepisu podstawową przesłanką objęcia zakresem ubezpieczenia społecznego jest posiadanie statusu pracownika. Poza sporem pozostaje, iż pracownikiem zostaje się przez nawiązanie stosunku pracy.

Art. 22 § 1 k.p. stanowi, iż przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Z powołanego powyżej unormowania wywodzi się zespół cech stosunku pracy, różniących go od innych stosunków prawnych, na podstawie których może być świadczona praca, w szczególności od niektórych stosunków zobowiązaniowych prawa cywilnego. Do cech tych zalicza się między innymi osobiste świadczenie pracy przez pracownika, zobowiązanie się pracownika do wykonywania pracy, a nie do wykonania pracy, co oznacza, że stosunek pracy ma charakter ciągły. Kolejna cecha tego stosunku to zawłaszczanie wyniku pracy przez pracodawcę i wykonywanie pracy w warunkach podporządkowania, to jest pod kierownictwem pracodawcy. Przy tym pracownik nie odpowiada za wynik pracy, ale za samo staranne świadczenie pracy.

W przedmiotowej sprawie strony sporządziły pisemną umowę o pracę. Umowa ta została zawarta na czas nieokreślony. Z tego tytułu wnioskodawczynie została zgłoszona do ubezpieczeń. W tym miejscu wskazać należy, iż samo zawarcie umowy o pracę i zgłoszenie do ubezpieczeń nie daje podstawy do podlegania ubezpieczeniom bowiem, jak wynika z brzmienia przytoczonych przepisów, jedynie rzeczywiste pozostawanie w stosunku pracy, daje podstawę do podlegania ubezpieczeniom. Pogląd ten nie budzi żadnych wątpliwości i znajduje potwierdzenie w licznych orzeczeniach Sądu Najwyższego. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 lutego 2013 r. (sygn. akt I UK 472/12) zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego z tytułu sporządzenia umowy o pracę bez nawiązania stosunku pracy wiążącego się z wykonywaniem obowiązków pracowniczych nie ma podstawy faktycznej.

Ponadto, jak wskazuje się w orzecznictwie, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacanie składki przez podmiot, który nie świadczy pracy, nie stanowi przesłanki objęcia ubezpieczeniem społecznym i stania się jego podmiotem. Skutku

takiego nie wywołuje zawarcie umowy o pracę, której strony stwarzają pozór realizacji przez ubezpieczonego czynności odpowiadających treści art. 22 k.p., czyli wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, za wynagrodzeniem, odpowiadającym ilości i jakości świadczonej pracy (art. 78 k.p.). Tym samym, bycie podmiotem ubezpieczenia związane jest wyłącznie z realizacją podstawowego dla stosunków tego ubezpieczenia warunku wykonywania pracy w ramach stosunku pracy. W świetle tego istotne jest, czy pracownik zawierający umowę o pracę w rzeczywistości pracę taką wykonywał (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2011 r., sygn. akt II UK 69/11 LEX nr 1108830).

Sąd Najwyższy w wyroku z 12 lipca 2012 r. (sygn. akt II UK 14/12 LEX nr 1216864) podkreślił, że jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli gdy strony z góry zakładają, że nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy, to taką umowę należy potraktować jako zawartą dla pozorów i przez to nie mogącą stanowić tytułu do objęcia pracowniczym ubezpieczeniem społecznym. W uzasadnieniu Sąd Najwyższy wskazał, że art. 83 § 1 k.c. określa czynność prawną pozorną jako oświadczenie woli złożone drugiej stronie, które musi być złożone tylko dla pozorów, a jego adresat musi mieć tego świadomość (zgadzać się na dokonanie czynności prawnej dla pozorów), przy czym przesłanki te muszą wystąpić łącznie. Złożenie oświadczenia woli dla pozorów oznacza, że osoba oświadczająca wolę w każdym wypadku nie chce, aby powstały skutki prawne, jakie zwykle prawo łączy ze składanym przez nią oświadczeniem. Brak zamiaru wywołania skutków prawnych oznacza, że osoba składająca oświadczenie woli albo nie chce w ogóle wywołać żadnych skutków prawnych, albo też chce wywołać inne, niż wynikałyby ze złożonego przez nią oświadczenia woli. Stąd też podstawowe znaczenie w sprawie miało ustalenie, czy istotnie wnioskodawczyni łączył stosunek pracy w rozumieniu art. 22 k.p., bowiem to jedynie daje prawo do objęcia ubezpieczeniem społecznym z tego tytułu.

W ocenie Sądu Okręgowego sporządzona w dniu 29 grudnia 2017 roku umowa o pracę nosi cechy umowy pozornej, nawiązanej jedynie w celu uzyskania świadczeń przysługujących pracownikowi z tytułu ubezpieczenia społecznego. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie daje bowiem podstaw do przyjęcia, iż odwołująca się K. K. (1) faktycznie świadczyła pracę na rzecz M. S. (1) w ramach pracowniczego stosunku pracy. O pozorności danej umowy decydują okoliczności wynikające z art. 83 § 1 k.c., które muszą występować w momencie składania przez strony oświadczeń woli. Czynność prawną pozorną charakteryzuje się trzema elementami, które muszą wystąpić łącznie: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozorów, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów.

Złożenie oświadczenia woli dla pozorów oznacza, że osoba oświadczająca wolę w każdym wypadku nie chce, aby powstały skutki prawne, jakie zwykle prawo łączy ze składanym przez nią oświadczeniem. Brak zamiaru wywołania skutków prawnych oznacza, że osoba składająca oświadczenie woli, albo nie chce w ogóle wywołać żadnych skutków prawnych, albo też chce wywołać inne, niż wynikałoby ze złożonego przez nią oświadczenia woli. Ponadto, aby uznać czynność prawną za pozorną adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na złożenie tego oświadczenia jedynie dla pozorów. Podkreślić należy, że o pozorności zawartej w niniejszej sprawie umowy o pracę nie świadczy fakt, iż już w dniu jej zawarcia skarżąca była w ciąży. Nie budzi bowiem wątpliwości, że obowiązujące przepisy nie zakazują zawierania umów o pracę z kobietami w ciąży, który to zakaz stałby w oczywistej sprzeczności z podstawową zasadą prawa pracy określoną w art. 11³ k.p., wprowadzającą zakaz jakiegokolwiek dyskryminacji w stosunkach pracy. Nie można przyjmować pozorności oświadczenia woli, gdy pracownik podjął i wykonywał pracę, a pracodawca świadczenie to przyjmował (por. SN w wyroku z dnia 14 marca 2001 r., II UKN 258/00, OSNP 2002/21/527).

W tym miejscu zaznaczyć należy, że w związku z zakwestionowaniem przez organ rentowy wykonywania jakichkolwiek czynności na rzecz zainteresowanego, to na skarżącej w myśl art. 253 zd. 2 k.p.c. spoczywał ciężar wykazania, że faktycznie świadczyła ona pracę na rzecz płatnika. Odwołująca się w ramach stosunku pracy wykonywać miała szereg czynności istotnych dla prowadzonej przez pracodawcę działalności gospodarczej. Czynności te zostały sprecyzowane w dokumencie wskazującym zakres obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności. Jednakże w

toku niniejszego postępowania ani wnioskodawczyni ani zainteresowany nie przedstawili jakichkolwiek dowodów uprawdopodobniających świadczenie pracy w ramach sporządzonej umowy o pracę.

Zdaniem Sądu, w świetle poczynionych ustaleń faktycznych, nie ulega wątpliwości, że umowa sporządzona przez strony miała charakter fikcyjny. Postępowanie dowodowe wykazało, iż wnioskodawczyni zainteresowana objęciem jej ubezpieczeniem społecznym, pracy faktycznie nie podjęła i jej nie świadczyła.

Sąd uznał bowiem, że okoliczności zawarcia umowy o pracę podane przez wnioskodawczynię i zainteresowanego oraz świadków są niewiarygodne.

Po pierwsze z ustaleń faktycznych wynika, że zaoferowane wnioskodawczyni stanowisko pracy w ramach zawartej umowy spedytora było etatem utworzonym specjalnie na potrzeby usankcjonowania podpisanej umowy o pracę. W ocenie Sądu odwołująca w toku postępowania sądowego nie wykazała, że faktycznie wykonywała pracę w ramach zawartej umowy i ustalonego na piśmie zakresu obowiązków. Wnioskodawczyni jako pracownik a zainteresowany jako pracodawca w żaden sposób, nie wykazali jakiegokolwiek rezultatu jej pracy w spornym okresie.

Płatnika składek z ekonomicznego punktu widzenia nie było stać na zatrudnienie wnioskodawczyni, ponieważ początkowo nie osiągał dochodów pozwalających na zatrudnienie pracownika. O czym świadczy przyjęcie od dnia 10 grudnia 2017 roku na trzymiesięczny staż M. B., któremu wynagrodzenie wypłacał urząd pracy i jedynie w wymiarze 1/8 etatu. Nadto Sąd zwrócił uwagę, że pomoc wnioskodawczyni w rozwinięciu działalności zaistniała dopiero po trzech miesiącach od jej rozpoczęcia nie zaś od momentu uruchomienia, gdy jest ona najbardziej potrzebna. Nie umknął również fakt, że wnioskodawczyni przy słabych wynikach własnej działalności gospodarczej postanowiła pomóc zainteresowanemu, który potencjalnie jest jej konkurentem na rynku usług transportowych. Również wynagrodzenie wnioskodawczyni w stosunku do pozostałych pracowników było zdecydowanie wyższe. Zatem nie da się obronić stanowisko o potrzebie zatrudnienia wnioskodawczyni uzasadniających wynagrodzenie na poziomie 1900 zł brutto.

Po trzecie brak jest jakichkolwiek wiarygodnych dowodów potwierdzających wykonywanie pracy przez ubezpieczoną w ramach stosunku pracy. Wprawdzie zostały załączone dokumenty, na których nawet figuruje podpis wnioskodawczyni jako upoważnionej do ich wystawienia. Wygenerowane z systemu faktury potwierdzają jedynie fakt formalnego jej sporządzenia, a nie jest dowodem faktycznego istnienia pomiędzy stronami stosunku pracy. W ocenie Sądu załączona dokumentacja osobowa wnioskodawczyni jest przejawem formalnego zadośćuczynienia obowiązkowi zainteresowanego jako pracodawcy, natomiast nie przesądza o tym, że praca była przez skarżącą faktycznie wykonywana.

Po czwarte wnioskodawczyni podejmując zatrudnienie u zainteresowanej prowadziła działalność gospodarczą, która - jak twierdziła - przynosiła niewielkie dochody. Wydaje się, że jeśli działalność jest niedochodowa to właściciel jednak próbuje albo zminimalizować wydatki albo ją likwiduje bądź podejmuje działania, aby ten najgorszy okres przetrwać poprzez zintensyfikowanie działań. Zatem poszukiwanie dodatkowego zatrudnienia jest tym bardziej nierealne, gdy chce się aby działalność ta funkcjonowała sprawnie i była dochodowa.

Po piąte wnioskodawczyni w chwili podpisania umowy o pracę w dniu 29 grudnia 2017 roku wiedziała, że jest w ciąży.

Po szóste bezpośrednio po tym jak wnioskodawczyni stała się niezdolna do pracy na jej miejsce nie została zatrudniona inna osoba zaś obowiązki przejął głównie zainteresowany zaś w niewielkim zakresie świadek M. B., które przed zatrudnieniem wnioskodawczyni również je wykonywali. Uprawnia to do twierdzenia, że umowa o pracę zawarta z wnioskodawczynią była zbędna dla potrzeb zakładu pracy.

Brak także wiarygodnego dowodu na wypłatę wynagrodzenia, wobec rozbieżności w tym zakresie dowodów osobowych (zeznania wnioskodawczyni i płatnika – wypłata w formie przelewu – i nie załączenie tego przelewu) i dowodu z dokumentów (listy płac – wypłata gotówkowa).

W ocenie Sądu powyższe rozważania świadczą o tym, że nie było wolą stron zawieranie umowy o pracę. A zatem nie było zamiarem stron świadczenie pracy w ramach zawartej umowy o pracę, a jedynie możliwość uzyskania prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z chorobą i macierzyństwem.

W ocenie Sądu Karolina K. nie wykonywała na rzecz M. S. (1) czynności charakterystycznych dla stosunku pracy. Wszak nie była w stanie przedstawić jakiegokolwiek wiarygodnej dokumentacji świadczącej o podejmowaniu przez nią czynności. Wobec powyższego trzeba uznać, że po prostu nie wykonywała czynności pracowniczych na rzecz swego rzekomego pracodawcy. Odwołująca nie udowodniła, że w spornym okresie była zatrudniona w ramach rzeczywistego, a nie pozornego stosunku pracy i nie udźwignęła ciężaru dowodu w tym zakresie.

Potwierdzeniem rzeczywistego świadczenia pracy nie może być umowa o pracę, czy też lista obecności. Są to bowiem dokumenty stworzone na potrzeby zgromadzenia wymaganej prawem dokumentacji pracowniczej, a nie są one dowodem na faktyczne świadczenie pracy. Zauważyć należy, że zainteresowany również nie przedstawił jakichkolwiek innych dokumentów świadczących o wykonywaniu przez K. K. (1) obowiązków pracowniczych, pomimo szerokiego określenia zakresu takich czynności. Wskazane dokumenty - jak już podniesiono powyżej - bez podania danych osoby wystawiającej nie mogą być wiarygodnymi dowodami wykonywanie przez wnioskodawczynię czynności.

Należy zaznaczyć, iż dokument w postaci umowy o pracę nie jest niepodważalnym dowodem na to, że osoby podpisujące go faktycznie złożyły oświadczenia woli o treści zapisanej w dokumencie. Mimo istnienia formalnej umowy o pracę, możliwe jest ustalenie, że w konkretnych okolicznościach faktycznych zawarta ona została dla pozorów (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 września 2015 r., sygn. akt III AUA 622/15). O tym czy strony istotnie nawiązały umowę o pracę nie decyduje zatem formalne podpisanie umowy nazwanej umową o pracę, lecz faktyczne i rzeczywiste realizowanie na jej podstawie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy - przede wszystkim świadczenie pracy przez pracownika z zamiarem wykonywania obowiązków pracowniczych, czyli świadczenie pracy podporządkowanej, w charakterze pracownika, w czasie i miejscu oznaczonym przez pracodawcę. Tym samym w odniesieniu do umowy o pracę pozornosc polega na tym, że strony nie zamierzają osiągnąć skutków wynikających z tej umowy, a określonych w art. 22 k.p.

Na rozprawie w dniu 5 października 2018 roku ani wnioskodawczyni ani zainteresowany nie zgłosili żadnych dodatkowych wniosków dowodowych. W opinii Sądu oznacza to, że odwołująca się nie były w stanie przedstawić rzetelnych i wiarygodnych dowodów na okoliczność świadczenia pracy. Sąd pragnie zwrócić uwagę na brzmienie art. 232 k.p.c, zgodnie z którym strony winny wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Tymczasem wnioskodawczyni i zainteresowany nie zgłosili w toku postępowania wniosków dowodowych, które mogłyby powodować dla nich korzystny skutek procesowy w omawianym zakresie. Jedynym dowodem jakim dysponował Sąd w przedmiotowym postępowaniu na okoliczność zatrudnienia K. K. (1) w spornym okresie były zeznania samej wnioskodawczyni, zainteresowanego, świadka -pracownika zainteresowanej oraz żony zainteresowanego. Sąd dokonał oceny tych zeznań w myśl dyrektywy zawartej w art. 233 § 1 k.p.c. i uznał je za niewiarygodne i niespójne w zakresie jakim dotyczyły nawiązania stosunku pracy i realizowania wynikających z niego obowiązków. Dlatego zeznania te nie były wystarczające dla wywołania korzystnych skutków procesowych dla skarżącej.

Konsekwencją tak przeprowadzonej oceny materiału dowodowego, jest przyjęcie, że przedmiotowa umowa o pracę jest nieważna na mocy art. 83 § 1 k.c., a także, iż pomiędzy wnioskodawczynią a zainteresowaną nie powstał stosunek pracy w rozumieniu art. 22 k.p. Jak już wyżej wspomniano, art. 83 § 1 k.c. określa czynność prawną pozorną jako oświadczenie woli złożone drugiej stronie, które musi być złożone tylko dla pozorów, a jego adresat musi mieć tego świadomość, przy czym przesłanki te muszą wystąpić łącznie. Złożenie oświadczenia woli dla pozorów oznacza, że osoba oświadczająca wolę w każdym wypadku nie chce, aby powstały skutki prawne, jakie zwykle prawo łączy ze składanym przez nią oświadczeniem. Taka też sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie.

Zarówno K. K. (1), jak i M. S. (1) nie mieli zamiaru wywołać skutków prawnych jakie wiążą się z zawarciem umowy o pracę, tj. nie chcieli powstania zobowiązania w którym pracownica miałaby świadczyć na rzecz pracodawcy pracę,

a pracodawca tę pracę przyjmować za wynagrodzeniem. Strony nie tylko nie miały zamiaru realizować postanowień umowy ale także jej nie zrealizowały, a zatem nie istniał pomiędzy nimi stosunek pracy, skoro pracownik pracy nie wykonywał a pracodawca go nie zatrudniał. W takim zaś przypadku nie mógł powstać tytuł ubezpieczenia, pod którym odwołująca została zgłoszona. Zgłoszenie do ubezpieczenia pracowniczego następuje wówczas jedynie pod pozorem zatrudnienia, a zatem dotyczy osoby, która nie może być uznana za podmiot tego rodzaju ubezpieczenia, ponieważ nie świadczy pracy w ramach stosunku pracy i przez to nie można jej przypisać cech pracownika (por. wyrok Sądu Najwyższego z 28 lutego 2001 r., II UKN 244/00, OSNP 2002 Nr 20, poz. 496).

W ocenie Sądu Okręgowego przedstawione okoliczności przemawiają za uznaniem, że K. K. (1), ze względu na spodziewaną niezdolność do pracy i związane z tym prawo do świadczeń, była zainteresowana objęciem jej tytułem ubezpieczeń społecznych i uzyskaniem wyższego świadczenia niż by otrzymywała jedynie z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Strony umowy musiały mieć świadomość tego, że umowa nie będzie ich obowiązywać, a ich ewentualne zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne będą krótkotrwałe. W uznaniu Sądu nawiązanie stosunku pracy, którego elementami są zobowiązanie się pracownika do wykonywania pracy i zobowiązanie pracodawcy do wypłacania wynagrodzenia, nie było rzeczywistym celem stron. Stronom chodziło o uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu ciąży i porodu i temu celowi podporządkowały skonstruowanie określonej sytuacji prawnej, a umowa o pracę stanowić miała przede wszystkim narzędzie do realizacji tego celu. Fikcyjne, czyli tylko pozorne zawarcie umowy o pracę nie mogło stanowić podstawy do objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami pracowników.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle poczynionych ustaleń faktycznych, wątpliwości organu rentowego co do rzeczywistego celu i zamiaru stron nawiązujących ten stosunek prawny były uzasadnione, a zatem zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odpowiada prawu. W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.